

have en chauffør osv., risikerede man ikke, at bussen blev brugt til andre formål. Ud fra de betragtninger valgte vi så dengang at tilslutte os forslaget i forventning om, at det ville betyde en forbedring af servicen for de ældre.

Men når man nu kommer i dag fra skatteministerens side og ønsker øget fleksibilitet med den begrundelse, at det har været besværligt osv., kan vi lige så godt sige det, som det er: Så er vi bekymrede. Vi er bekymrede for, at det kan komme til at betyde, at endnu flere private vognmænd mister den kørsel, de har i dag. Når det gælder beredskabsformål, har vi derimod ikke helt den samme bekymring, men ministeren har jo den mulighed, at han under udvalgsarbejdet kan fjerne vore bekymringer.

Det andet element, hvor vi var nødt til at rynke øjenbrynene under læsningen, er spørgsmålet om disse campingbiler. Vi nærmer os jo det, som populært kaldes væg til væg-lovgivning, dvs. at hver gang man finder den mindste lille smule antydning af en mulighed for, at folk kan leve lidt friere, end skatteministeren gerne vil have – bang, så slår man ned med ny lovgivning.

De provenumæssige forventninger, ministeren har om, hvad dette punkt vil betyde, mener vi er stærkt overdrevet. Rent faktisk er der efterhånden indført en fuldstændig systematisk praksis med, at når folk skal på ferie, vælger de at tage til Nordtyskland – Flensburg, Kiel, og hvor der ellers er udlejningsfirmaer – og så kan de allerede i dag opnå en besparelse på ca. 40 pct. i forhold til de danske priser.

Forslaget giver ikke flere penge i den danske statskasse, men det vil give flere penge i den tyske statskasse og nu, hvor Øresundsforbindelsen åbner, også i den svenske statskasse, for så vil folk fravælge at købe i Danmark til fordel for at leje i henholdsvis Tyskland og Sverige. Derfor mener vi, at det mål, ministeren har med forslaget, nemlig at få nogle flere penge i kassen, nok skal blive opfyldt, men det er bare ikke ministerens egen kasse, men hans kollegers kasser i henholdsvis Tyskland og Sverige, der bliver fyldt.

Apropos Sverige er der endelig spørgsmålet om taxaerne, og det ser rimeligt og fornuftigt ud. Det, vi i den forbindelse godt vil bruge udvalgsarbejdet til at få afdækket, og som ministeren ved jeg har interesseret mig for i § 20-spørgsmålssammenhæng, er spørgsmålet om, at der skal være mulighed for uhindret at kunne leje biler i Sverige, således at uanset hvil-

ket statsborgerskab man har anført i sit pas, kan man tage til Sverige og leje biler. Det vil være helt naturligt, at der også bliver åbnet for den mulighed i den gode argumentation, der i øvrigt eksisterer for Øresundsregionen, men jeg ved, at ministeren er bekymret, for det kan jo gå hen og betyde 1½ mio. kr. mindre i statskassen eller noget i den stil. Men bortset fra de lidt mere overordnede betragtninger om dette punkt støtter vi de pågældende ændringer.

Med de bemærkninger glæder vi os til at få fjernet den bekymring, vi kan have, og bliver den fjernet, støtter vi lovforslaget.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Tak til det flertal af ordførere, der har givet tilslutning til forslaget, og i øvrigt også tak til dem, der har givet udtryk for en tvivl, man gerne vil have afskaffet under udvalgsarbejdet.

Det indlæg, der undrede mig mest, var Venstres ordførers, fru Mariann Fischer Boels. Der blev sagt, at det skulle være et selvstændigt problem, at der kommer penge i kassen. Jeg har efterhånden registreret hos Venstre, at man anser det for at være et problem, og derfor en bemærkning til fru Mariann Fischer Boel, som også kan knytte sig til ordførertalen fra hr. Kim Behnke, der sagde: Jamen der kommer ikke flere penge i kassen, for hvis danskere skal på ferie i udlandet, vil de i stor udstrækning leje campingbiler i eksempelvis Tyskland, og derfor kommer der ingen penge. Det var hr. Kim Behnkes konklusion.

Hvis det var campingbiler, der var tale om, var der altså ikke kommet noget forslag om ændring af reglerne. Problemet er den direkte omgåelse af reglerne, som jeg også synes hr. Flemming Kofod-Svendens beskrev så udmærket. De biler, vi taler om her, er ikke biler, der er købt med henblik på at blive brugt som campingbiler. Det er biler, der får en interimistisk indretning, så de formelt opfylder nogle betingelser, og derefter bruges de som ganske almindelige biler til daglig drift med en afgift, der er langt, langt lavere end for alle andre biler. Vi har kunnet se, at der har været en eksplosion i antallet af biler af den karakter, men det er ikke særlig store biler, og derfor vil jeg godt bede fru Mariann Fischer Boel og Venstre om at overveje, om det nu er klogt at være argumentresistent i det videre arbejde med dette punkt. Jeg tror ikke, nogen af os er tjent med, at vi har en lovgivning, som bruges til noget ganske andet end det, der er tilsigtet.